

Mødet den 19. Juli 1917

Fraværende: Bech, Jakob Jensen, Mikael Johansen, N. Joh. Laursen, Olesen og Simonsen.

1. (J. Nr. 265—1917). Cirkulære af 13. Juli 1917 fra Indenrigsministeriet angaaende **Tærskning af Vintersæd.**

Toges til Efterretning.

2. (J. Nr. 256—1917). Meddelelse fra Stiftamtet om, at **Arbejdsanvisningskontoret** i Aarhus i Henhold til Indenrigsministeriets Bestemmelse af 6. Juli 1917 skal virke som Hovedkontor for Arbejdsanvisningskontorerne i Aarhus Amt.

Toges til Efterretning.

3. (J. Nr. 257—1917). Henstilling fra **Landsforbundet af kommunale Tjenestemænd** om, at Kommunen ved Besættelsen af Embeder og Bestillinger saa vidt muligt lader Kommunens egne Tjenestemænd komme i Betragtning.

Toges til Efterretning.

4. (J. Nr. 261—1917). Beretning angaaende **Købstædernes almindelige Brandforsikring** i 1916—17.

Toges til Efterretning.

- 5 (J. Nr. 262—1917). Indstilling fra Udvalget for Byens Udvidelse og Bebyggelse om Bevilling af 3264 Kr. til **Anlæg og Vejarbejde ved Kunststudstillingsbygningen** paa Bispetoften. (Se Side 133).

Møller kunde ganske henholde sig til sine Udtalelser i sidste Møde.

Niels Jensen fandt det mærkeligt, at Udvalget ikke havde ladet Stadsgartneren og Stadsingeniøren udarbejde Projektet. Den paatænkte Stensætning ved Vejen vilde sikkert ikke komme til at se godt ud.

Møller oplyste, at Stadsingeniøren havde planlagt Vejanlægget, og at Haveplanen havde passeret Forskønnelsesudvalget.

Niels Jensen mente, at det af Indstillingen fremgik, at Stadsgartneren og Stadsingeniøren kun havde efterregnet og gennemgaaet Projektet.

Formanden bemærkede, at et Byggeselskabs Arkitekt sædvanlig medvirkede ved Ordningen af Bygningens Omgivelser.

Brammer vilde takke Udvalget for den Maade, hvorpaa det havde taget Sagen. Det var efter Ønske af Foreningen, at Vejen blev anlagt, idet det vilde være heldigt, at de tunge Genstande kunde køres lige til Bygningens Indgang, saaledes at Færdselen ude paa Gaden ikke skulde blive generet. Taleren kunde anbefale Indstillingen.

Indstillingen vedtoges.

6. (J. Nr. 264—1917). Indstilling fra Kirkegaardsbestyrelsen om, at en af Ventepavillonerne ved Kapellet paa nordre Kirkegaard omdannes til **Kontor for Overgraveren**.

Formanden udtalte, at der længe havde været Trang til, at Overgraveren havde Kontor paa Kirkegaarden, og at Kirkegaardsbestyrelsen nu indstillede at indrette et saadant i den ene af Ventepavillonerne. Udgiften hertil og til en lille Forstue foran Kontoret vilde blive 4224 Kr. Med Hensyn til Udgiftens Afholdelse foreslog man at henvise Sagen til Budgetudvalget, og Sagens 2.

Behandling kunde saa finde Sted efter Byraadets Ferie.

M o u s t e n troede ikke, det vilde se godt ud, at der blev bygget til den ene Pavillon. Maaske kunde der findes et andet og heldigere Sted paa Kirkegaarden til Kontoret.

F o r m a n d e n bemærkede, at det vilde være meget vanskeligt at finde et andet Sted til Kontoret, og at den nu foreslaaede Forandring absolut ikke kunde mispryde.

N i e l s J e n s e n fandt det urigtigt at indskrænke Publikums Venteplads, som i Forvejen ikke var for stor. Man maatte hellere opføre en Kontorbygning paa den anden Side af Vejen

F o r m a n d e n oplyste, at de 3 Præster, som havde Sæde i Kirkegaardsbestyrelsen, ansaa een Ventepavillon for tilstrækkelig. Da det i Virkeligheden kun drejede sig om en midlertidig Foranstaltning, skulde man nødig gaa videre end foreslaaet.

M o u s t e n spurgte, om Foranstaltningen, da den kun var midlertidig, ikke kunde udsættes i nogen Tid.

F o r m a n d e n meddelte, at Kirkegaardsbestyrelsen ansaa den foreslaaede Ordning for tilstrækkelig for adskillige Aar. Naturligvis kunde Foranstaltningen nok udsættes, men den havde længe været tiltrængt, og Kirkegaardsbestyrelsen var enig i, at den vilde være meget heldig og tillige meget billig.

C h r i s t e n s e n kunde tiltræde Indstillingen, men vilde gøre opmærksom paa, at der, naar man nu byggede et Kontor til Overgraveren, enten maatte ansætte en Mand til at passe Kontoret eller i hvert Fald fastsættes en bestemt Kontortid, hvori Overgraveren kunde træffes.

Formanden ansaa det for givet, at Overgraveren maatte have en bestemt Kortortid. Kirkegaardsbestyrelsen vilde senere komme tilbage til Spørgsmaalet om, hvorvidt der skulde ansættes en Kontormedhjælper.

Indstillingen vedtoges. Med Hensyn til Beløbets Tilvejebringelse henvistes Sagen til Budgetudvalget.

7. Andragender om **Dispensation fra Bygningslovens §§ 21 og 6 og fra Bygningsvedtægtens §§ 12, 14, 19 og 25** for:

a. (J. Nr. 2⁷⁶—1917). En af Kommunens Ejendomme i Læssøesgade.

b. (J. Nr. 2⁷⁹—1917). Steinmannsgade Nr. 17.

Anbefaledes.

8. (J. Nr. 2⁷⁷ og 7⁸—1917). Andragender om **Dispensation fra Bygningslovens §§ 21 og 6 og fra Bygningsvedtægtens §§ 14, 19 og 25** for 2 af Kommunens Ejendomme i Læssøesgade.

Anbefaledes.

9. Andragender om **Dispensation fra Bygningslovens § 6 og fra Bygningsvedtægtens §§ 14 og 19** for:

a. (J. Nr. 2⁸¹—1917). Steinmannsgade Nr. 11.

b. (J. Nr. 2⁸²—1917). Steinmannsgade Nr. 9.

Anbefaledes.

10. Andragender om **Dispensation fra Bygningslovens §§ 21 og 6 og fra Bygningsvedtægtens §§ 14 og 19** for:

a. (J. Nr. 2⁸⁰—1917). Steinmannsgade Nr. 15.

b. (J. Nr. 2⁸⁴—1917). Steinmannsgade Nr. 1.

Anbefaledes.

11. (J. Nr. 2⁸⁵—1917). Andragende om **Dispensation fra Bygningslovens § 6** for Amtssygehusets Ejendom i Godthaabsgade.

Anbefaledes.

12. (J. Nr. 2⁸⁶—1917). Andragende om **Dispensation**

fra Bygningsvedtægtens §§ 12 og 14 for Skovvejen Nr. 2 g.

Anbefaledes.

13. (J. Nr. 2⁸⁷—1917). Andragende om **Dispensation fra Bygningslovens §§ 21 og 6** for Mindegade Nr. 10.

Anbefaledes.

14. (J. Nr. 164—1917). Andragende fra Grundejerne i Hedemannsgade om, at **Brolægningen af Hedemannsgade** ikke bliver paabegyndt de første 5 Aar.

Brøndum forelagde Brolægningsudvalgets Indstilling, som gik ud paa, at Udvalget maatte fastholde sin Indstilling af 29. Maj om, at der gives Udvalget Bemyndigelse til at lade det omhandlede Brolægningsarbejde udføre, hvis Udvalget skønner det ønskeligt af Hensyn til en eventuel tiltagende Arbejdsløshed. Taleren troede, at Grundejerne vilde føle sig tilfredse ved at erfare, at Brolægningen kun vilde blive foretaget som en Nødsforanstaltning.

Brammer syntes, at der kunde være nogen Grund til at udsætte Brolægningen, da Gaden laa ret afsides og var saa lidt befærdet, navnlig naar man erindrede sig, at mange stærkt befærdede Gader som f. Eks. Fredensgade og Jægergaardsvej ikke havde ordentlig Brolægning.

Brøndum skulde bekræfte, at adskillige Gader inde i Byen trængte langt haardere til Brolægning end Hedemannsgade, men Forholdet var jo, at der manglede Penge paa Budgettet selv til meget paatrængende Brolægningsarbejder. Brolægningen af Hedemannsgade skulde Grundejerne derimod selv betale, da det var en ny Gade.

Brammer kunde godt indse den af Hr. Brøndum paapegede Forskel, men da nogle af Grundejerne i Hedemannsgade jo anførte, at de

ikke kunde skaffe Penge til Gadens Brolægning, blev det alligevel Kommunen, der maatte ud med Beløbet.

Det vedtoges at lade det forblive ved Byraadets tidligere Beslutning.

Udenfor Dagsordenen meddelte

15. **F o r m a n d e n**, at der til Byraadet var fremkommet 3 Andragender angaaende yderligere **Dyrtidsforanstaltninger**, nemlig fra Fagoppositionens Sammenslutning i Aarhus, fra Arbejdsmændenes Fagforening og fra Arbejdernes Fællesorganisation. Disse Andragender var blevet tilstillede Dyrtidsudvalget til Erklæring. Udvalget havde i Gaar holdt et Fællesmøde med Hjælpekassens Bestyrelse og med Belysningsudvalget, og Taleren skulde som Resultat af Forhandlingen paa Udvalgets Vegne bemærke, at de i Andragenderne fremsatte **Krav** var meget omfattende og vilde, hvis de skulde gennemføres i deres hele Omfang, medføre saadanne Udgifter, at de Skatteydere, der vilde komme til at bære dem, vilde komme til at udrede en uforholdsmæssig høj Skat. Derhos var nogle af Kravene af en saadan Beskaffenhed, at de ikke vilde kunne fyldestgøres af Kommunen, men kun ved Statens Foranstaltning. Med Hensyn til enkelte af Kravene mente Udvalget derimod, at de burde tages under Overvejelse og mulig i alt Fald tildels vilde kunne imødekommes Dette gjaldt saaledes Spørgsmaalet om en forøget Understøttelse til de indkaldtes Hustruer. Med Hensyn til dette Spørgsmaal havde Hjælpekassens Bestyrelse oplyst, at der for Tiden blev tilstaaet en Hustru uden Børn 80 Kr. og en Hustru med 6 Børn 145 Kr., men man havde i Hjælpekassens Bestyrelse under Overvejelse at forhøje disse Understøttelser noget, rimeligvis fra 1. Oktober d. A. Det andet Spørgs-

maal, som man havde ment burde tages under Overvejelse, var Spørgsmaalet om Godtgørelse for den seneste Forhøjelse af Gaspriserne og en Regulering af Priserne for Brændsel. Med Hensyn til dette Spørgsmaal havde Belysningsudvalget meddelt, at det dels allerede havde købt dels mente at have sikret sig ialt 30 Millioner Tørv, og at det mente, at man derved og ved de Kvantiteter af Kokes og Brænde, som maatte antages at være til Raadighed for Befolkningen i den kommende Vinter, var nogenlunde sikret mod Brændselsnød her i Kommunen til Vinter. Dyrtidsudvalget vilde saa tage under Overvejelse, om der var Grund til at træffe Foranstaltninger til en Prisregulering for disse Livsfornødenheders Vedkommende, men nu i Sommertiden var Spørgsmaalene om Gas og Brændsel jo ikke aktuelle, og Udvalget havde derfor ment at kunne udsætte disse Spørgsmaals Afgørelse til efter Byraadsferien. — Endelig var der til Dyrtidsudvalget af Lønudvalget oversendt et til sidstnævnte Udvalg stilet Andragende, hvori Bestyrelsen for Aarhus kommunale Arbejdsmands Fagforening anholdt om en Dyrtidshjælp paa 50 % af Lønnen samt desuden 15 Kr. pr. Kvartal for hvert Barn under 15 Aar. Dyrtidsudvalget mente ikke, at de kommunale Arbejdsmand burde stilles bedre end andre og mente derfor, at den egentlige Behandling af dette Andragende burde udsættes, til man tog Beslutning angaaende de andre Andragender om Dyrtidsforanstaltninger. De kommunale Arbejdsmand vilde da komme til at nyde godt af saadanne Foranstaltninger i samme Grad, og paa samme Maade som andre Arbejdsmand.